

Teosofinen maailma.

Marraskuun 17 päivä. Teosofisen Seuran 30-vuotisen olemassaolon johdosta oli teosofisessa kirjastossa juhlahetki viime marraskuun 17 p:n iltana. Madame Blavatskyn kuva oli kauniisti kukkien seppelöimä ja kamreri H. Hellner piti puheen hänen muistolleen, tehden selkoa hänen elämäntyöstään ja teosofian opeista. Runoja lausuttiin ja puheen H. P. B:stä naisena piti Martti Humu. Pekka Ervast lausui muutamia sanoja H. P. B:stä vainajana, kääntyen puheessaan henkimaailman puoleen ja viitaten siihen tosiasiaan, että teosofisten aatteiden menestys ja leviäminen on yhtä paljon asian puolesta työskentelevien »kuolleiden« kuin elävienkin ansio.

Uusi lehti. Aatetoverimme Matti Kurikan toimesta on pantu alkuun uuden jokapäiväisen lehden perustaminen pääkaupunkiin. Tämä on merkillinen tapahtuma sen takia, että uusi lehti, jonka nimenä on oleva »Elämä«, tulee ikäänkuin entisen »Uuden Ajan« monta vertaa muhkeammaksi reinkarnatsiooniksi. »Elämä« tulee nimittäin olemaan poliittinen ja sosialistinen lehti, mutta toimitetaan teosofisessa hengessä, s. o. ihmisten yleisen veljeyden ja spiritualistisen maailmankatsomuksen kannalta. Kuten tiedämme, ajavat useimmat nykyajan työväenlehdet sosialistista aatettaan materialistisella pohjalla. »Elämä«-lehti on oleva aivan vastakkainen yritys: se uskoo elämän henkisiin arvoihin, se uskoo ihmishengen kuolemattomuuteen ja ihmisten veljeyteen ei ainoastaan ruumiillisen yhtäläisyyden, vaan henkisen yhteyden nojalla. Toivomme parhainta menestystä tälle uudelle hankkeelle ja luotamme siihen, että Suomessa on kylliksi paljon yleisöä, joka, kaivaten vapaampaa ja kehittyneempää henkistä ja uskonnollista elämää vapaamman ja veljellisemmän aineellisen elämän ohella, on valmis kannattamaan tämänkaltaista lehteä. Näytenumero ilmestyy kohdakkoin ja lehden säännöllinen julkaiseminen alkaa niin pian kuin asianomainen lupa on saatu.

Martti Humun Kalevala-tutkimukset. Katsoen siihen, että ne muinaissuomalaisten uskontoa koskevat tutkimukset, joista osa on ollut luettavana »Omantunnon« palstoilla, ovat siksi laajat, että niiden julkaiseminen lehdessämme käy hankalaksi, on tekijä päättänyt ehkä jo ensi kevääksi valmistaa niistä erityinen kirjateos.

Sukupuoliasia. Palomaan kirja on herättänyt hyvin paljon huomiota teosofisissa piireissä, koska hän useimpien mielestä ei ole esittänyt teosofian kantaa kysymyksessä olevasta asiasta, vaan omia mielipiteitään, jotka ovat ristiriidassa tavallisten teosofisten käsitysten kanssa. Viime sunnuntaina keskusteltiin kirjasta Sörnäisten luennossa, ja olemme ehkä tilaisuudessa tammikuun numerossa julkaisemaan tämän keskustelun päätökset. Meidänkin mielestämme on aivan paikallaan rehellinen ja avomielinen ajatusten vaihtaminen tästä ihmiskunnan elinkysymyksestä emmekä pelkää »Omantunnon« palstoilla ruveta pohtimaan asiaa, joka on meitä kaikkia niin likellä ja joka on suurimpana aiheena maailman nykyiseen kurjuuteen. Jos ken siis tahtoo lausua mielipiteitään tästä asiasta, lähettäköön kirjotuksen meille julaistavaksi lehdessämme. Kyllä toimituskin puolestaan tekee selkoa niistä asioista teosofisten tutkimusten valossa.

Uusi kirja. Teosofisen kirjakaupan ja kustannusliikkeen kustannuksella ilmestyy jouluksi Matti Kurikan vapaasti suomentama W. W. Atkinssonin mainio teos »Ajatuksen laki«. Hinta Smk 1: –.

Jälleensyntymismuisti. Matti Kurikka piti joku aika sitten pitkän ja mieltäkiinnostavan esitelmän tšekäläisellä sirkustalolla »uskonnosta ja kirkosta«, jossa hän muun muassa esitti oman teosofisen maailmankatsomuksensa. Puhuessaan reinkarnatsioonista hän kertoi erittäin jännittävän pikkutapauksen Amerikasta. Saapuessaan luentomatkoiillaan – ellemme muista väärin – Quincy'n pieneen kaupunkiin hänelle ilmoitettiin, että muuan pieni poika halusi häntä tavata. Kahdeksanvuotias poikalapsi tuotiin sitten hänen puheilleen ja keskustelussa tuli heti ilmi, että poika oli tavattoman kehittynyt ikäänsä nähden. Hän jutteli M. K:n kanssa kaikista maailmanasioista, politiikasta, uusimmista

maantieteellisistä löydöistä ja filosofiasta. Lopulta Matti Kurikka ei malttanut olla huudahtamatta: »kuule, poikani, luuletko sinä nyt vasta ensimmäistä kertaa olevasi tämän maan päällä! Niinkuin ei tämä päivä ole ensimmäinen auringon valaisema päivä, niinkuin ei tämä kesä ole luonnon ensimmäinen kesä, ei sinun nykyinen elämäsikään ole ensimmäinen tämän auringon alla! Olet sinä ollut täällä monta kertaa ennen, niinkuin minä ja kaikki muut«. Silloin tapahtui kumma. Pieni poika kyyneleet silmissä laskeutui tuoliltaan, otti Kurikkaa kädestä ja sanoi: »Setä, kiitos noista sanoista. Sinulle uskallan nyt kertoa aivan suoraan, että *minä muistan eläneeni täällä ennen*. Muistan vallan selvästi, että olin viime elämässäni seppä ammatiltani, että minulla oli vaimo ja lapset, muistan tämän niin selvästi kuin jos se olisi tapahtunut eilen. Mutta kun puhun kotonani tästä asiasta, niin äiti aina pieksää minua ja syyttää minua valheesta ja lörpötyksestä«. — Todellakin opettavainen tapaus, josta vanhemmat ottakoot vaaria! Kun semmoisia hyvin todistettuja tapauksia saadaan jokunen määrä kootuksi, on siinä vahva tieteellinen todistusase niiden käsissä, jotka jälleensyntymisaatetta puolustavat.

Omantunnon konttoriin on nyt tullut omat tuolit, oikeat wienertuolit. Istua olemme kuitenkin saaneet jo monta viikkoa, sillä toisia tuoleja oli lainattu, niin kauan kuin odotimme tilattujen saapumista.

P. E.

Omatunto 1905, N:o 9, Helsingissä, joulukuun 15 p:nä 1905, s. 243-244.